

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemán velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 168.

V Ljubljani, v sredo 27. julija 1887.

Letnik XV.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

velja za Ljubljano pri opravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemán:

Za celo leto predplačan	12 gl.
„ pol leta	6 „
„ četrt leta	3 „
„ jeden mesec	1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemán za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 .

Opravništvo „Slovenca“.

Družbe sv. Cirila in Metoda

II. velika skupščina v Trstu

dné 19. julija 1887. leta.

(Dalje.)

V isti krasni dvorani, kjer se je zborovalo, oskrbelo je marljivo načelnštvo moške podružnice skupni obed. — Tu se je po kratkem odmoru zbrala velika večina prejšnjih zborovalcev, kakor tudi mnogo drugih rodoljubov, katerim je prostor ob dveh vstriein in eni počezni mizi nasproti glavnemu vходу odkazal vrli kučegazda, predsednik Slovanske Čitalnice, g. Marka Polić. Med navzočimi smo opazili: Vodstvene člane, skoro vse zastopnike raznih podružnic, državna poslanca Mihaela Vošnjaka in Ivana Nabrgoja, stolnega kapitularja Mihaela Debeljaka, konzistorijalea, vodjo J. Legata, podpredsednika Slov. Čitalnice Ant. Trudna, mejnega grofa Ant. Obizzija. Gospe in gospice: J. Tavčarjevo, Vekosl. Valenčič-evo, Ivanko Kalistrovo, J. Michelli-jevo itd. — Od bratov Hrvatov: Poleg Čitalničnega predsednika profesorja

Vekoslava Spinčič-a, isterskega deželnega poslanca; dr. J. Stanger-ja, odv. kand. — Mnogo čč. gg. župnikov in kapelanov; vrlih zastopnikov našega učiteljstva, nekoliko pevcev itd.

Prvo napitnico izreče prvomestnik prof. Tomo Zupan Nj. Veličanstvu nekako tako-le: „Nekteri dragih Slovencev, kar se nas je zbralo ob tem omizji, smo se do danes poznali pač po čestitem imenu, ne pa še po obrazu. A eden je, ki ga pa vsi poznamo ne le po imenu, ampak po obrazu. To je naš cesar! Zadnja leta je namreč osebno obiskal vse pokrajine, kjer mu biva zvesti slovenski rod; videli so ga na lastne oči bivalci najrevnejše slovenske koč in ga tudi po zunanje spoznali, to je naš ljubljani cesar! In iz ust vsega Slovenstva je vskliknil takrat pesnik, milega vladarja nagovarjajoč: „Pozdravljen sredi naših trat“, — Oj svetli car, oj mili car, — Pozdravljen nam stotisočkrat!“ — Mil nam je cesar Franc Josip in bodimo mu milemu hvaležni. Nikoli, kar diha slovenski rod, ni dosegel tega, kar pod njega pravičnim žezlom; zato bodimo hvaležni! Poglejmo v literaturo. Še ob času, ko so izhajali „Čebelce roji štirje“ se je boljšega slovenskega tiskom približilo le toliko, da je bilo moči prebrati vse eno leto izdane knjige malo da ne tekom nekterih dni. Ko smo potem večinoma mi hodili v šolo, kako malo se je še takrat slovenskega tiskalo! In danes! Danes ga ni, da bi mogel prečitati vse slovenske tiskovine enega leta in ko bi bil v knjigi vsak čas „od zora do mraka: od mraka do dne“. In prav ta hvaležnost povodom našega duševnega razvoja hoče biti poročila našo brezskrajno zvestobo do svetlega, tako milega nam vladarja. Čast in veselje nam je danes bilo, zborovati ob Jadranskega morja obali. Na lastno oko smo se prepričali tu, kako stanovitne so obrežine skale tega morja, kedar vdarja ob nje razljučeni morski vál. A vendar le s časoma odjenja ob teh morskih vdarcih tudi skala našega morja. Če pa, častita gospoda, skuša vdariti našemu cesarju nasprotni vál ob našo slovensko zvestobo, takrat pa ostane ta zvestoba neumakljiva; ker „hrast se omaja in hrib — zvestoba Slovincu ne gane!“ In v to ime, v ime slovenske vselej lojalne zvestobe

Vas vabim, častiti, da napijemo prvo današnje zdravico našem dobrotnemu cesarju, kliče mu trikratno slavo!“

Vsa družba vstane ter navdušeno zakliče trikrat: „živio“, „slava!“ — Stoloravnatelj je bil kučegazda g. Marka Polić, ki vse goste v gladki hrvaščini presrečno pozdravi ter napije vodstvu. Dalje naznani, naj se zbog reda pri njem oglasi k besedi, kdor je želi. Dr. I. Tavčar napije v navdušenih besedah narodnemu ženstvu, ki je v Trstu tak lep vzgled dalo ostalemu ženstvu po Slovenskem s tem, da je s svojo podružnico vstopilo v kolo mnogoštevilnih si bratov. V osebi Valenčič-eve gospe, načelnice Tržaške ženske podružnice, naj so danes počastene vse vrle Slovenke ob sinji Adriji! (Burno „živele!“ Poslanec Krsnik nazdravi gospej dr. Tavčarjevi in še drugim navzočim damam. Prvomestnica Vek. Valenčič-eva in Justina Michelli-jeva zahvalite se v gladko tekoči slovenščini ter v izbornih besedah na napitnici. Ivan Hribar napije naši krasni domovini slovenski. Odzdravi v plamtečih besedah Vekoslav Spinčič v zvonki hrvaščini, čegar besede se sprejmo s ploskom in „živio“-klici. Ant. Žlogar prečita nekaj brzojavk ter se spominja „slovenskega oratar-ja“, tega prevažnega faktorja v našem narodnem gibanju. In ravno v sivem Gorotanu jel se je čvrsto gibati slovenski kmetovalec; priča so navzočni zastopniki Beljaške podružnice. Zato vzdigne čašo na zdravje premarljivemu njenemu načelniku M. Vuti-ju in vsem Koroškim rodoljubom. (Splošno odobravanje.) Dr. Tavčar povdarja neprecenljive zasluge slovenske duhovščine za národno prebujo, toraj napije njej. Dr. Marinko odzdravljač povdarja slogo med posvetnim in duhovskim razumništvom. Na slogo in vzajem povzdigne čašo. (Burno odobravanje, „živio!“) Prvomestnik še poprime besedo ter se spominja žal! zbolelega načelnika Tržaške moške podružnice Vikt. Dolencea, želeč mu ozdravljenja; dalje še predsedništvu Slovanske Čitalnice. — M. Vuti se zahvaljuje na napitnici ter v navdušenih besedah povdarja, da so njegovi somišljeniki pripravljeni še dalje neumorno delovati; a sami so preslabi, toraj naj pomagajo bratje na okrog.

LISTEK.

Sarajevski zvonovi.

Zvonovi, o katerih sem se namenil napisati še par vrstic, so pravi pravcati sad ljubezni vernih Slovencev do bratskega jim roda po veri in krvi v Bosni. Zato pa je bilo zadnje dni mnogo zanimanja za omenjeno zvonilo, in marsikdo ogledal si je šestorico v tovarni tukajšnjega dvornega zvonarja. Tudi iz Sarajeva donesla nam je brzojavna žica vest, da so zvonovi srečno došli nepokvarjeni, in da ljud jih gleda, občuduje in — strmi. Toda ne še toliko vnauja oblika, dispozicija — ona srečna kombinacija posameznih glasov v blagglasno celoto — zasluži naše občudovanje. O tej nekoliko besedi.

V Slovincih doslej še ne pomnimo, da bi bili kje čuli o šestorici zvonov. Mogočni zvoniki večih cerkvá odlikujejo se navadno s štirimi. Tudi je pri nas zvonilo navadno — kakor pravimo — harmonično, t. j. trdi ali mehki trizvok brez ali z oktavo. Izraz „harmoničen“ se nam pa pri zvonjenju

ne zdi priličen. Harmonija je namreč soglasje najmanj treh tonov po glasbenih pravilih; le tedaj nastane, ako skupno zadoni več vjemajočih se glasov. Pri zvonovih to ni lahko mogoče, in bi tudi zoprno bilo ušesom. Da je pri nas v navadi zvonjenje ubrano po trizvokih, zdi se mi, je nastalo iz načina zvonjenja. Po deželi je skoraj povsodi razširjeno „vstreženo“ zvonjenje, t. j. posamni žvenklji vdarjajo na zvon po gotovem taktu. Te navade po drugod nimajo; zvonovi hodijo neko svojo pot, ne bičajo v strogo odmerjenem času. Če sém in tje nastane disonanca, se ta kmalo razveže in na ta način se razvije melodično zvonjenje. Vprašanje pa je, ktera kombinacija intervalov bode dala najlepšo melodijo? Pri trojici zvonov bi bilo to najlažje doseči z glasi, ki so vbrani drug od drugega za cel ton više (ut, re, mi); toliko glasov je potrebnih, in v tem razmerji se razvija najpriprostejša melodija. Zvonjenje z glasi: ut, mi, sol ni tako melodično, kakor prej omenjeno, ki je sestavljeno na prvih treh intervalih diatonične skale, toraj na natorni podlagi vsaki melodiji. Tega se prepričamo, ako primerimo varijacije, ki nastanejo iz teh dispozicij. Prva daje: ut, re, mi — re, ut, mi — ut, mi, re

— mi, ut, re — mi, re, ut — re, mi, ut. To so prvine prav ljubeznjive, do srca segajoče melodije. — Dispozicija z vbranim trizvokom podaje te varijacije: ut, mi, sol — mi, ut, sol — ut, sol, mi — sol, ut, mi — sol, mi, ut — mi, sol, ut. Kdor je nekoliko glasbeno naobražen, takoj spozná, da druga sostava s prvo v melodičnem oziru nikakor ne more konkurirati. Pri zvonovih se tudi ta sostava še lahko posluša, in je ušesom prijetna, toda ne dolgo; kmalo postane enakomerna, dolgočasna, ravno ker je samio blagglasna, ne pa melodična. Igraj pa na kakem glasbenem orodju, postavim na vijolini, zgoraj naznačene varijacije; v prvem slučaju boš opazil lahko preprosto melodijo, kakoršno najdemo v narodnih pesmih Jugoslovanov, v drugem slučaju pa ti postane vedno ponavljanje blagglasja v trizvoku dolgočasno, da neznosno. Ali, kakor rečeno, tak vtis podade ti samo glas navadnega instrumenta, zvon pa tudi pri drugi malo melodični dispoziciji z donenjem svojega metalnega glasu pomanjkanje melodije nekoliko pokrije.

Če pridenemo trem zvonovom še četrtega za pol tona više vbranega (ut, re, mi, fa), dobimo tetrahord diatonične skale, ki je osobito melodičen,

(„Živio!“) I. Plantan nazdravi učiteljem in pevcem, ki so z vbranim petjem jako prijetno zabavali vse goste. Bilo je še več drugih napitnic. Le prehitro je potekel čas, da se je bilo treba ločiti. Slovanska prijaznost in gostoljubnost je v tej zali dvorani slavlila svoj dan. (Konec prih.)

V Ljubljani, 27. julija.

Razmere med evropskimi državami so se v zadnjem času v mnogem spremenile. Francoska zveza je preminula, in stopila v življenje zveza med Nemčijo, Avstrijo in Italijo. Ako presojujemo dogodke, ki so se vršili sedaj v Carigradu, na Balkanu in v Aziji, moramo priznati, da so imenovane države podlegle naravni zvezi med Francijo in Rusijo. Potegovale so se v Carigradu za Anglijo, vendar je sultan zavrgel pogodbo gledé Egipta.

Pred tremi leti je odpotoval v Egipt Drummond-Wolf, jeden najboljših angleških državnikov. Skušal je koristiti svoji domovini in za-se pridobiti novih zaslug — z lepo besedo in rumenimi zlati. Pred šestimi meseci se odpelje v Carigrad, da s sultanom sklene pogodbo. Dolgo časa je sultan premišljal. Za kulisami bil se je boj, o katerem vedó povedati Drummond-Wolf, Nelidov in Montebello. Konečni uspeh boja nam je znan. Francija in Rusija ste v Carigradu zmagali angleški vpliv. Bismark sam se je potegnil za Angleže. Njegov veleposlanik, g. Radovitz, je bil desna roka Drummond Wolfa. Pred sultanom in njegovo vlado je moral zagovarjati angleške želje in priporočati egiptsko pogodbo. Nemčija v Egiptu nima nobenih neposrednih koristi, toda Bismark je hotel pokazati, da je njegova beseda veljavna, zveza med Rusijo in Francijo pa že s početka brezvspešna. Toda zastoj je bil njegov trud. Razžaljen je Bismark v dnú sreča, ker tudi njegovi sosedje hočejo in morejo samostalno misliti in delati.

Francija sama proti Angliji ne bi izvojevala zmage. Toda bojevali so se stari nasprotniki za vpliv ob Bosporu, Angleži in Rusi. Anglija je propala, in vsi uradniki lorda Salisbury-ja ne bodo prepričali svetá, da so Angleži ravnodušni vsled dogodkov v Carigradu. V tem državniskem boji so bile na jedni strani Anglija, Nemčija, Avstrija in Italija, na drugi strani Francija in Rusija.

Namen pogodbe je pa le-ta, da Angleži ostanejo gospodarji ob Nilu in Suecu. Sultan kot suveren Egipta bi moral potrditi angleško oblast. Anglija je sicer obljubila, da v določenem času izprazni Egipt, toda pridržala si je pravico, v slučaju „nemirov“ poslati zopet svojo armado v Egipt. To angleško posredovanje pa ni družega, kakor pravo gospodarstvo v Egiptu. Razbojniške čete za denar vedno lahko napadajo egiptске pokrajine, in Angleži imajo vedno povod, da pošljejo armado v deželo. Sicer je sultan le po imenu gospodar v Egiptu, ker gospodarili so danes Francozi, jutri Angleži, odstavljali in imenovali nove kežev. Boj za Egipt je v prvi vrsti boj za Sredozemsko morje, katero Francozi ne morejo prepustiti Angležem. In le vsled tega je pogodba velikega pomena, ker se bo pokazalo, kdo je gospodar ob zlatem rogu. Sedaj ste zmagali Rusija in Francija.

Nemčija je Rusiji že odpovedala staro prijateljstvo in napovedala krut boj njenim vrednostnim papirjem. Omejiti hoče Bismark tudi ruski vpliv na Balkanu in zvabiti Avstrijo, da Rusom zastavi pot. Sploh je dogodek v Carigradu velikega pomena za Avstrijo.

Avstrija ima poleg Rusije največje koristi na Balkanu. Sicer ni znano, v koliki meri se avstrijski državniki potegujejo za Anglijo, vendar mislimo, da Avstrija ne bo pobirala za Angleže kostanja iz žarjave. Knez Bismark je tudi sam priznal, da Nemčija nima na Balkanu neposrednih koristi.

Za časa Krimske vojske se je Avstrija darovala za Anglijo in sprla z Rusijo, zato pa je Anglija podpirala moralno Nemčijo in Italijo proti Avstriji.

Ako Anglija gospodari na vzhodu, škoda mora trpeti v prvi vrsti avstrijska trgovina. Naše gospodarske koristi se na vzhodu ne strinjajo z angleškimi. Z Rusijo Avstrija v tem oziru lahko tekmuje. Zato gotovo ni na korist avstrijski državi, ako gladi pot angleškemu vplivu. Konečno si mora Avstrija z Rusijo deliti vpliv na Balkanu. Če se to posreči, zaprta bo pot Angležem v Dardanele, po katerih stegajo poželjivo roke.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. julija.

Notranje dežele.

Ministerstvo bogočastja in nauka je razpisalo tri nagrade po 1000 gld. za tri najboljše spise za mladino. Spisi so namenjeni za ljudske šole za otroke od 12. do 14. leta. Tvarina prvega spisa mora biti vzeta iz avstrijske zgodovine, tvarina drugega spisa naj obsega potovanja po Avstriji, tretji spis naj obsega pripovedke in povesti.

Pri dopolnilni volitvi v **državni zbor** na mesto umrlega Pavlinoviča je izvoljen v volilnem okraji Sinj-Makarska-Vrgovac-Metković gimnazijski vodja v Spljetu, Franc Bulić, z 149 glasovi jednoglasno.

Iz **Budimpešte** poroča „Pol. Corr.“, da vlada namerava odkupiti regalije za državo in ne za občine. V zadnjih tednih so se določili dohodki regala od krčmarine. Kar se tiče proračuna za prihodnje leto, sestavljen bo na podlagi preteklega leta. Koliko misli vlada znižati proračun, ni še določeno.

Vnanje države.

„Moniteur de Rome“ je objavil **papežev** pismo na kardinala Rampollo o vladarskih načelih cerkve. Papež piše, da so prevzeli nalogo, da spravijo cerkev z narodi in vladami. Gledé Italije piše, da prvi pogoj sprave med papežem in italijansko vlado je pravičnost, čast in neodvisnost sv. stola. Vsi drugi predlogi so nezadostni, ker ne dovoljujejo papežu potrebno prostost. Italija bi imela največje koristi, ako se spravi s papežem. Gledé Avstrije govori pismo: Pobožnost cesarjeva in njegova vdanost sv. stolu, kakor tudi vdanost članov cesarske družine, ste podlaga dobrim razmeram med Vatikanom in avstrijsko državo. To in modrost cesarjevih svetovalcev bo pospeševalo verske koristi v državi. Pismo govori tudi o Franciji, Španiji, Belgiji in Portugalskem. Gledé Prusije želé papež, da končá boj proti cerkvi. Pismo se končá: Naša dolžnost je, da vero ohranimo in krepimo, misijone

v deželah nevernikov podpiramo in zjediniimo narode, ki so se ločili od prave cerkve. To veljá v prvi vrsti o vzhodu in Grkih, da se vrnejo zopet k središču katoliške edinosti.

„Reuterjevo izvestje“ poroča, da so se **črnogorski** in **turški** mejni komisariji sporazumeli o meji v Beranskem okraji. Pogodbo so komisariji podpisali in v kratkem jo predložili sultanu, da jo potrdi.

Zadeva **bolgarskega** kneza ni še končana. Iz Carigrada se poroča, da se bodo vlade odločile o princu Koburškem in skušale pregovoriti tudi Rusijo, da ga potrdi. — Prince je prevzel izvolitev, in sedaj se ne odpove bolgarskemu prestolu. Gotovo ima nekaj upanja, da pride v Bolgarijo. — Bolgarska armada je zelo nevoljna, ker je moral odstopiti vojni minister Nikolajev. Ta bo najbrž vstopil v tabor vladnih nasprotnikov. — Po Bolgariji se razširja govorica, da se hoče knez Aleksander spraviti z Rusijo in zopet zasesti bolgarski prestol. „Nezavisima Bolgarija“ piše o tem: Če Batenberžan ni bil kot samostojen knez vseč vsem državam, še manj bodo ž njim zadovoljne, če nastopi kot ruski kandidat. Če ima danes knez Ferdinand Koburški vse države razun Rusije na svoji strani, imel bo Batenberžan vse države in narod proti sebi. Narod noče družega Mingrelea. — V Sofiji izhaja od prejšnjih le še imenovani list, drugi so nehali izhajati. V deželi je velika suša, že nekaj mesecev ni deževalo; sena so dobili malo.

Ruska vlada namerava omejiti število židovskih odvetnikov. Samo pet odstotkov židovskih odvetnikov bo smelo v prihodnje izvrševati svoj posel.

Francoska zbornica je končala seje, poslanci in ministri razšli so se na počitnice. Časniki pišejo o minulem zasedanju. Zbornica je imela 97 sej, senat okoli 50. Vojaška postava ni še potrjena, ker se bo še senat o nji posvetoval. V oktobru se zbornica zopet snide. Budgetna komisija se že posvetuje o proračunu za prihodnje leto. Finančno vprašanje bo ministerstvu napravilo še mnogo sitnosti, ker tirjajo radikali, da se državni stroški znižajo za 258 milijonov. — Poskusna mobilizacija jednega vojnega kora se bo vršila med 1. in 21. septembrom. — Ministri porabljajo proste dni in govore politične govore pred zbranim občinstvom. Minister Spuller je 24. t. m. v dolgem govoru v Rouenu povdarjal in priporočal jedinstvo republikancev. Trdil je, da sedanja vlada ne želí boja in preprirov. Večina je pritrjevala ministrovim besedam, nekteri navzoči so ugovarjali. Hérédia je govoril v enakem smislu v Senlisu. Tudi njemu so nekteri ugovarjali. Vojni minister, kakor smo že sporočili, je govoril v vojaški šoli v Saint-Cyru in navduševal vojaške gojence za čast in slavo francoskega naroda. — Bivši minister Jules Ferry je v nedeljo govoril v Epinalu. Hvalil je mirno in delavno rodoljubje ter grajal one može, ki s krikom in lastno hvalo hočejo kazati svoje rodoljubje. Govornik je tudi hvalil napredek armade v zadnjih 17 letih. Pobijal je odločno idejo, da se znižajo službena leta v armadi. Končal je svoj govor: Nikoli ne bomo pozabili, da so se vojaki bojevali pod Gambetto. Vlada ni proti narodu, ako ne pusti prostih rok neodgovorni množici. Franciji največ škodujejo domači prepri.

Belgijski vojni minister je vprašal generala Smisena, je li v resnici tako govoril pred armado, kakor so pisali časniki. General je potrdil poročila. Govori se, da bo Smissen odstavljen.

Angleška vlada je v mnogih irskih grofijah oklicala obsedno stanje. Unijonisti, posebno Chamberlain, so nevoljni na vlado; v zbornici bodo vsled tega gotovo burne debate. Ako se vsi unijonisti obrnejo proti vladi, moralo bo ministerstvo odstopiti.

Iz Pariza se poroča, da sultan še vedno upa ponoviti obravnave o pogodbi gledé **Egipta**. „Rép. Franç.“ piše o tem: Ko bi sultan potrdil pogodbo, ostali bi Angleži večno v Egiptu. Sedaj tega ne

ušesom in srecu prijeten. V štiriindvajsetih varijacijah ti tako zvonjenje z ritmično prostostjo in melodično raznovrstnostjo kaže sedaj v konsonancah, sedaj v disonancah, ki pa se zopet lepo razvežejo, mogočen vtis bronovega glasú na človeško srce. Kdo še ni bil ginjen, ko je čul lepo vbrano štirih zvonov zvonjenje klicati, vabiti in buditi vernike po prostrani župniji?...

Srečna je občina, ki ima lepo zvonjenje. Stolnim cerkvam se tako še bolj spodobi. Pri napravi zvonov Sarajevskih trebalo se je ozirati na dostojno zvonilo in na srečno izbrano dispozicijo. Veščaki sploh trdijo, da najviše in najlepše, kar se dá pri zvonovih doseči, je kombinacija šesterih zvonov. Toda v tem slučaju ne smé prevladovati dijatonična zaporedba, marveč zveza dijatoničnega s harmoničnim (glasbeni teoretiki naj mi tega izraza ne vrežejo na rovaš nevednosti) zvonilom. Ako namreč šest zvonov razne velikosti h krati zvoní, navstanejo ob istodobnem vdarcu več zvonov harmonije, ki melodično podlago zvonjenja zmedejo in zatemné. Nehoté nastanejo disonance, kojih razveze čestokrat ne moremo čuti. Toda ako vredimo posamne glase zvonovom tako, da si izberemo najprvo

tetrahord dijatonične škele, temu pa pridenemo še trizvok, dobimo melodično zvonilo, kteremu je v spremljevanje še harmonija, in to je, da govorim s skušenim veščakom A. G. Stein-om (Cf. Pastoralblatt, herausgegeben von Dr. M. J. Scheeben. Leto 1867., pag. 12): „das Höchste, was durch das Glockengeläute einer Kirche zu erreichen ist“.

Pri dispoziciji po omenjenih pravilih mogoča sta dva slučaja. Ali je kot temelj izbran trizvok, in njemu se dostavi melodičen tetrahord, ali pa je tetrahord spodaj in nanj se položi trizvok, kar bi se najlože podalo s tema obrazcema:

I. Ut, mi, sol, la, si, ut.

II. Ut, re, mi, fa, la, ut.

Ktera izmed teh kombinacij je boljša, bi bilo težko določiti. Vsekako pa je prva cenejša, in to je faktor, s kojim treba računati. Iz tega vzroka, menim, ostalo je pri prvi kombinaciji tudi v oziru Sarajevskih zvonov. Dispozicija se glasi:

B, d, f, g, a, b.

S tem zvonilom zadovoljili se bodo oni, ki se zavzemajo za strogo harmonično, kakor tudi tisti, ki bolj cenijo melodično zvonjenje. In koliko raznih

varijacij se dá ž njim doseči! Ne omenjam zvonjenja z dvema zvonovoma, koliko kombinacij doseže se tu s tremi zvonovi! Trdi in mehki trizvok (B, d, f; d, f, a), tercsekstakord (d, f, b), kvartsekstakord v g-mol (d, g, b) itd.

Še večja raznovrstnost kazala se bode ob zvonjenji s štirimi ali petimi zvonovi. Osem kombinacij podaje zvonilo s štirimi, šest ono s peterimi zvonovi, kar uči nauk o permutaciji. In kaj stoprav, ko bode o slovesnih prilikah oglasila se šestorica! Ni treba človeku mnogo pesniškega vzleta, da spozná, kako bode melodijska raznovrstna, živahna, sveta pesen, ob kateri bo srce vernikom kviško kipeló... Misel, lepa, polna ljubezni do bližnjega bila je napraviti bosanskim katolikom lepo zvonilo. Misel ta je tudi prekrasno izvršena Slovencem na Kranjskem v čast, prvostolnici bosanski na radost — Bogu v slavo. Lepše vbranega, dostojnejšega zvonjenja ne poznamo na daleč okrog. Zatoraj pa:

Zvonovi zvonite!

Na delo — k molitvi — k počitku vabite!...

K.

morejo storiti. Pogodba je ostala le na papirji, in Angleži bodo morali v določenem času izprazniti Egipt. Angleški listi pišejo, da bodo Francozi razobesili svojo zastavo v Aleksandriji, kedar se umaknejo Angleži. Med sedanjimi in zadnjimi ministri ni nobeden, ki kaj takega upa. In ko bi kateri naslednikov gojil take želje, ne ostane 24 ur v ministertvu. Francoski narod se noče polastiti Egipta. Želi le to, da Egipt ostane neodvisna dežela.

V ruskih krogih pripisujejo veliko važnost pogodbi gledé *afganske* meje. Upajo namreč, da se bote Rusija in Anglija pogodili tudi v evropski politiki. Ruski vojni minister in načelnik azijskega oddelka, Sinovijev, sta se dolgo upirala pogodbi. Vdala sta se konečno najvišjemu povelju.

Irski listi ostro pišejo proti obsednemu stanju, katero je vlada oklicala na Irskem. „United Ireland“ piše: Ako angleška vlada prepove ligo v Corku, častna dolžnost je vsakega, da gré raje v ječo, kakor da se pokorí postavi. Prosto zborovanje in prosti govori morajo biti dovoljeni. Če vojaki z bajoneti preprečijo javne shode, vršiti se morajo skrivno, in ves narod bo jedna zarota, da brani svojo prostost. Druzega potem vlada ne more storiti, kakor da zapre ves narod. Sploh pa mislimo, da vlada ne bo prepovedala narodno ligo, ker vé, da ničesa ne opravi in si le pomnoži število svojih nasprotnikov.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 20. julija. (Razstava ženskih ročnih del.) (Konec.) Predaleč bi zašli, ko bi hotli navesti vse vbode, s katerimi so dovršeni razni izdelki; naposled se vendar vse druge vrste povračajo le na gladki in križni vbod in na razne kombinacije obeh. Tù se nahaja lep otiralnik, izdelan s tako zvanim punto tirato (Ljudmila Förster), blazina, vezena po staronemški šegi (Josipina Fortuna); pregrinjalo z japonsko tehniko (Berta Huth). — Gospodičina pl. Renzenbergova ima izložene uzorke raznoterih tehnik, n. pr.: vse tehnike dvostranske na geometrični podlagi, dalje uzorke za inostranske tehnike, n. pr.: z nalogo, gladki vbod, pisanje z nitkami, janina, arabska, indijska, japonska šega itd.

Gospa Hlavka ima razstavljeno prav mično zbirko raznih izdelkov in uzorkov; tù se nahaja: Holbeinova tehnika, tamborin, Dunajski križni vbod, raznovrstni gladki in lepšalni vbodi, kitajska dvostrana vezina, pisanje z iglo, razne prodrine (à jour) itd.

Velika spretnost se kaže skoraj povsodi v izdelovanju čipek, mrežic (Filet-Arbeiten) iz neobelenega sukanca, v kavljčkanji (Häckeln), v šivanji in veziljenji na perilu. Pozornost vabi na-se nek pahalnik, vezan v barveno svilo tako, da je na obeh straneh jednaka dekoracija (en passant) — delo je gospdč. Nedvčdove.

Hvale vredno je, kar je izložila sirotišnica Lichtenthurnova in ž njo združena šola za šivanje. Tù je izdelano moško in žensko perilo prav priprosto, pa tudi lepo obrobjeno in veziljeno z belo pa tudi z barvano svilo. Posebno izvrsten je učilni red za šivanje in krpanje. Lepo so obrobjeni korporali in prtiči za otiranje rok.

Gospodičina Förderlova ima izložene raznovrstne izdelke, razven že omenjenih se odlikuje po čistem delu in dobrem okusu: zastor (Filet), naslon pri stolu (Application), pogrinjalo za šivalno mizo (Atlas-Application), pogrinjalo za violino (Application, gladki vbod, kitajsko), stenske dekoracije (japonske, renesanske, Application), stol z zelenim plišem (Filet z zlatom) itd.

Tudi cerkveno veziljstvo je zastopano na razstavi, in sicer: jedna pala, vezena z zlatom, druga vezena s srebrom, dve pali vezeni z barveno svilo (jedna s srcem Jezusovim), delane kaj natančno, kakor se le pričakovati more od najspretnейše vezilje (če se ne motimo, delala jih je gospodičina J. Smrekar-jeva).

Gospodičina Förderlova je izložila dve štoli (Application), jedno kazulo, pri kateri je srednji del vezan z nalógo, stranski deli pa imajo vtakane pave v krogih (Essenweinov desén). Obrisi pavov in krogov bodo obšiti z zlatimi nitkami; združujejo to kazulo učenke gospdč. Förderlove. Barve naloženih ornamentov v srednjem delu so temnejše barve, stranski deli so beli — od daleč se bo to delo videlo jako elegantno. Dalje: dve altarni blazini (arabska tehnika), prav lepi in okusni; altarni prt, vezan z rudečo svilo, in razne čipke za koretlje itd.

Po vsem, kar smo videli v tej razstavi, reči smemo, da ta umetnost tudi v Ljubljani napreduje,

zlasti nekatere roke kažejo veliko spretnost v tehniki. Ko bi se ta spretnost porabljevala tudi za izdelovanje liturgičnih oblačil, ko bi se jemali vzorki dostojni za ta oblačila, dobivali bi lahko domá vsega, česar potrebujemo; ne bilo bi treba naročevati drugod. Zagotovilo se mi je, da bi se kaj rada premajala taka dela za cerkev, n. pr.: lepo obrobjene albe, prti, purifikatoriji, korporali, z zlatom ali s svilo vezene štole in kazule. Z veseljem bi sprejemala taka naročila gospdč. Förderlova in izvrševala gotovo v splošno zadovoljnost. Cerkevno perilo bi izdelovala in dostojno olepšavala sirotišnica usmiljenih sester v zavodu Lichtenthurnovem in ž njo združena šola za šivanje pod vodstvom gospé grofinje Auerspergove. Upajmo, da v prihodnji taki razstavi bo še bolj zastopana cerkvena umetnost. —s.

Z Vač, 24. julija. Dne 18. julija imeli smo pri nas sv. birmo. Že prejšnje popoldne ob 4. uri zbralo se je mnogo občinstva zunaj trga, tamkej kjer je stal slavolok z napisom: „Pozdravljen, prevzvišeni knezoškof!“ Gosp. župan Jurij Grile z odborniki in nekaj tržkih mož tukaj pričakuje kneza, in ko dojdejo iz Moravč, pozdravi jih naš občinski predstojnik s kratkim nagovorom, za kojega se mu prijazno zahvalijo viši pastir. Nato pristopi g. nadučitelj France Peruci s šolsko mladino z lepo šolsko zastavo in tudi on pozdravi milostnega škofa. Vsi jih spremimo najprej v cerkev, potem pa v farovž. Na večer napravili smo v čast knezoškofu na malo oddaljenem hribčku umetelni ogenj, med katerim smo streljali z možnarji. Drugo jutro ob 8. uri prične se škofovska sv. maša, potem pa birmovanje, kar se je vse zvršilo v lepem redu. Nad 400 otrok prejelo je zakrament svete birmе.

Stalo je pet prav lepo napravljenih slavolokov s primernimi napisi, s kojimi smo pozdravljali mil. g. knezoškofa. Drugi dan pa so nas ob 4. uri zapustili; težko nam je bilo pri sreč, ker takega gosta želeli bi imeti vedno v svoji bližini. Mnogo lepih naukov položili so nam na srca, samo da bi jih vsi farani tudi v sreč ohranili. — Veličasten in vesel je bil ta dan za našo faro. Naša velika cerkev pa se je tudi pokazala v vsej krasoti, ker so jo naš mnogozaslужni g. župnik vso obnovili. Kaj lepo je veliki altar prenovljen, ki je dobil novi lepi podobi sv. Cirila in Metoda. Postavili so tudi nove kipe v prenovljeni stranski altar: sv. Roka, sv. Valentina in sv. Štefana. Ne vem naštetí vsega, kar so naš skrbni g. župnik za cerkev nakupili — samo toliko rečem, da tako lepih cerkev je malo videti na deželi kakoršna je na Vačah!

Z Vinice, 24. julija. (Novi križev pot.) Že dolgo zaželjena slavnost blagoslovljenja svetega križvega pota v naši farni cerkvi je prišla. Dne 24. t. m. imeli smo veličastno nepozabljeno slovesnost. Č. g. P. Otokar Aleš iz Rudolfovega blagoslovil je ob asistenci domačega in sosednih čč. gg. župnikov novi križev pot. Ob 9. uri dopoldne začela se je pomikati procesija iz farovža proti farni cerkvi. V prvo je nosil mladenič križ; zatem se je uvrstila šolska mladina, potem pak so nosili posamezne table mladenč iz cele obširne fare, in sicer vsako po dva, na strani so svetile pri vsaki tabli kakor tudi pri križu po dve belooblečeni deklici. V cerkev dospévi zapeli so duhovniki „veni sancte Spiritus“ in nato pričelo se je blagoslovljenje križvega pota, kteremu je sledil prelepi govor č. P. Otokarja. K sklepu je bila slovesna sveta maša in zahvalna pesem. Da je bilo med svetim opravilom streljanje iz možnarjev, se razume.

Največ zaslug za novi križev pot, krasno po Führichu izvršeno delo, naročeno pri Müller-ji na Dunaji, ima naš č. g. župnik Jurij König, ki je prehodil celo faro od hiše do hiše, nabirajoč mile darove, spremljan od cerkvenega ključarja in občinskega svetovalca gosp. Jožefa Maliča, v nekterih vaseh pa od cerkvenega ključarja g. Jurija Benetiča in pisalca teh vrstic. Da so ljudje nepričakovano veliko darovali v čast Božjo, pokazala je sedaj krasna cerkev, ker poleg novega križvega pota so se z nabranimi novci napravile še druge reči, kakor: popolno prenovljeni stranski altariji, osem novih bronastih svečnikov, kadilnica, krstna oprava, oskrbelo se je tudi prebarvanje orgelj in drugo. Ljudstvo je rado dajalo in nikdo ni mrmral, „saj je za čast Božjo“, je vsak rekel — in Bog nam bode že drugej povrnil. Veliko jih je, ki so dali znatne zneske; gospa Kat. Kavšek celó 100 gld., gosp. Iv. Stariha, posestnik zlatega križa v Pribancih (Hrvaško), 20 gl., veliko hiš po 5 do 10 gold., skoraj ni jedna hiša

manj kot 1 gold. Tudi domači Amerikanci so doposlali lepe zneske, od 2 do 30 gold. je po eden daroval. Sporočim naj, koliko so posamezne vasi skupaj darovale, ker vse dobrotnike naštetí bilo bi preobširno: Vinica 169 gold. 55 kr., Golek 15 gold. 80 kr., Podklanec 43 gl. 49 kr., Ogulin 6 gl. 90 kr., Drenovec 19 gold. 65 kr., Perudina 18 gld. 33 kr., Hrast 39 gold. 39 kr., Drežnik 7 gld. 15 kr., Nova Lipa 57 gold. 89 kr., Stara Lipa 19 gold. 74 kr., Doljni Suhor 16 gold. 15 kr., Gornji Suhor 21 gld. 73 kr., Sečeselo 26 gold. 42 kr., Vučakovce 46 gld. 70 kr., Kovačigrad 6 gold. 50 kr., Vukovce in Otok 15 gold. 21 kr., Damelj in Kot 22 gold. 55 kr., Amerikanci 404 gld. Tuji farani 45 gl. 50 kr. Skupno toraj 1003 gold. 5 kr. Zraven tega pa še vedno dobajajo kaki goldinarji v cerkveni namen, da se bodo še druge stvari napravile in popravile. V prvi vrsti bodi ljubi Bog zahvaljen, da si naklonil nam toliko blagih dobrotnikov, in poslal nam tako vnetega preč. g. župnika, kteremu je skrb za olepšavo hiše Božje, in kateri se nikah zaprek in truda ne vstraši, ako gré za korist faranov. Vsem dobrotnikom pa ljubi Bog stotero povrni ter obvaruj jih nesreč časnih in večnih. Farani pa pridno hodimo obiskavat in molit novi križev pot, ker s tem veliko odpustkov pridobivamo za-se ali pa za uboge duše v vicah. Ksaver.

Iz Spodnje Idrije, 26. julija. (Raznotero.) Dne 25. julija smo pri nas izročili materi zemlji truplo najstarejšega moža tukajšnje župnije, Janeza Jereb-a, vulgo „Kovkarja“. Mož je včakal visoko starost. Rodil se je 17. junija 1790 in umrl 23. t. m. Poročil se je l. 1819 s še sedaj živečo, vendar že 14 dni bolno ženo, ki ima že tudi 88 zim za hrbtom; leta 1869. je obhajal zlato in leta 1884 dijamantno poroko. Da je bil mož močne narave, kaže to, da je hodil noter do letošnje Velike noči v lepem vremenu po dve uri dolgi in slabi cesti v cerkev.

V Idriji in pri nas se je prikazala nalezljiva bolezen škrlatica, in vsled tega so šole letos poprej končane, kot navadno. Posebno hudo deluje bolezen v Idriji.

31. t. m. bode obhajal slovesno prvo sv. daritev č. g. Matija Seigerschmit v Idriji. Škoda, da tako izvrsten in nadarjen gospod, kot je g. Seigerschmit, ni vstopil v Ljubljansko semenišče, ker je v Ljubljani dovršil druge študije.

Z Goriškega, 23. julija. (Še nekoliko o mojem potovanji; † gosp. Viktor Dolenc.) Vožnja po železnici iz Gorice čez Kras in skoz Istro v Pulj ni posebno zanimiva; za-me je pa bila nekoliko, ker sem se v prvič vozil po državni železnici istrski iz Divače v Pulj. Ker so imena železniških postaj na južni železnici navadno tako pokvečena in spakadrana, da se komaj spoznava njih slovenska korenika, bi kak tujec utegnil misliti, da so se Slovenci tod že vsi potujčili, kar pa ni res. Že prva mala postaja od Gorice, kjer biva še zgolj slovenski rod, je pokvečena: Rubbia-Sovogna, mesto Rubije-Sovodje, ker se tù blizo izteka Ipava v Sočo. Enako je naslednja nasproti Gradišču, kjer so znamenite ječe za hudodelce: Sdraussina, mesto Zdravščina, ktera vas je pa že večinoma polasčena, kjer se tudi v cerkvi ne sliši več slovenščina, ako-ravno je tamkaj še nekaj slovenskih družin. Tù se zavija železnična proga ob robu kraške goličave prek laškega Zagrada, Ronkov, Tržiča (znamenite kopeli) in od tukaj drži naprej po kraškem svetu, kjer biva še čist slovenski rod, pri Devinu ob Timavu skoz Šišljano (ali Bivio-Križpotje), kjer so veliki kamnolomi, proti Trstu, oziroma Nabrežini, katero pot sem že l. 1885. v listku „Slovenčevem“ obširneje opisal. V Nabrežini *) — katero ime so hoteli ob grajenji železnice nekteri siloma prestvariti v laško „Aurosina“, kakor se imenuje še sedaj nek obilni studenec nad morjem pri sv. Križu (blizu Nabrežine), kar je pa nek češki ali poljski zemljemerec zaprečil — smo morali čakati na Tržaški brzovlak 40 minut. Komaj je pa naglič prisopihal, je tudi po kratkem odmoru treh minut že tudi nadalje odpihal proti postajama Prosek in Sežane, kjer smo slišali ravno vrnivšo se vojaško godbo, ki je šla v Dévač (tako izgovarja tamošnje ljudstvo postajno ime: „Divazza“) cesarja pozdravit in počastit. Tù v Dévači sem naletel na mnogo višjih

*) V Nabrežini ali boljše Na Brežini prodajajo tudi v tabakarnici nemške časnike, kakor n. pr.: „Neue Freie Presse“, „Triester Zeitung“ in „Triester Tagblatt“; tako znajo Nemci svoje časnike povsod kolportirati, kar bi morali tudi mi pri-lično posnemati. Pis.

častnikov, na več znancev in prijateljev, ki so bili namenjeni v Pulj. Med drugimi je čakal tukaj obče-znani šolski nadzornik ljudskih šol po Istri, čast. g. Vekoslav Spinčič, c. kr. profesor na pripravnem učiteljski v Kopru. Peljal se je z nami le nekaj postaj do Lupoglava blizu Pazina, kamor je šel nadzorovat ljudske šole. Poznan ž njim že od semenišča (on je rojen v Kastvi l. 1848. — Kastavci so pa najboljši rodoljubi v hrvatski Istri!), je nam sopotnikom pripovedoval marsikaj zanimivega (govori tudi dobro slovensko). Med drugim je pravil, kako da so nagajali lahoni v začetku peterim hrvatsko-slovenskim poslancem v deželni zboru v Poreču, katerega ud je tudi on. Ali isti poslanci se zato niso zmenili; da, dr. Laginja je razgrajalec na galeriji še celó zaničljivo gledal, in ko so morali vendar-le enkrat jenjati razgrajati in žvižgati, se jim je še ironično zahvalil: „A la avete finito una volta, grazie!“ Kar jih je še bolj jezilo! No zdaj, je rekel, so se tisti že nekoliko poboljšali, da več ne razgrajajo, kedar govoré poslanci (5) v hrvaščini. Dal Bog mnogo takšnih izvrstnih rodoljubov, kakor je č. g. Spinčič, in tužna Istra, kjer se sicer že na boljše obrača, bi bila kmalo rešena lahonske móre!

(Dalje prih.)

Domače novice.

(Pri današnjem prvem občenem zboru „kато-liškega tiskovnega društva“) so bili z večino glasov voljeni v stalni odbor naslednji gospodje: Žiga Bohinec, sem. podvodja; dr. A. Čebašek, prelat in kanonik; Josip Jerič, župnik v pokoji; Andr. Kalan, kapelan; Anton Kržič, katehet; Karol Klun, kanonik; Matija Kolar, stolni vikar; dr. Fr. Lampe, profesor; dr. J. Lesar, kuzoškojski tajnik; Ivan Novak, župnik v Smledniku; Ivan Podboj, kurat v Št. Petru; Karol Polak, trgovec; dr. Jurij Strbene, dekan v Hrenovicah; Ant. Zupančič, profesor. — Mil. knezoškof so si za svojega zastopnika izvolili g. kanonika dr. I. Kulavica. — Obširneje poročilo priobčimo prihodnjič.

(„Matica Hrvatska“) poslala je 26. t. m. Ljubljanskemu poverjeništvu svoje že zadnjič naznanjene krasne knjige. Zunanji č. udje naj blagovolé po-nje poslati. Ljubljanskim jih donese postrežček, kteremu naj blagovolé izročiti za stroške, oziroma letno udnino. Poverjeništvu „Matice Hrvatske“.

(Oglasila za posebna česka vlaka na Bled in v Postojno) sprejemajo se le v pisarnih zavarovalne banke „Slavije“ in odvetnika dr. Tavčarja in ne v pisarni trgovinske zbornice.

(Kmetijsko potovalno predavanje v Rovtah nad Logatcem) imel bode tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v nedeljo 31. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu.

(Stritarjevih zbranih spisov) je izšel 6. snopič, nadaljujoč poezije.

(Kranjska eskomptna banka v likvidaciji) izplačuje od včerašnjega dne svojim upnikom ostanek njihovih tirjatev. Izplačuje se dopoldne od 9. do 12. ure. Obresti se bodo izplačevale pozneje.

(Polletni občni zbor „Slavčev“) bode v nedeljo 31. julija ob 2. uri popoldne v prostorih „Glasbene Matice“ (Virantova hiša II. nadstropje). Spored: 1. Nagovor predsednika. — 2. Poročilo o delovanji. — 3. Blagajnikovo poročilo. — 4. Poročilo revizorjev. — 5. Dopolnilna volitev: tajnika in enega odbornika. — 6. Prememba pravil: § 5 zadnji odstavek, §§ 18, 20 in 31. — 7. Posamezni predlogi in interpelacije. K obilni vdeležbi vabi najuljudneje o d b o r.

(Topničarji Ljubljanske posadke), ki so se vdeležili topničarskih vaj na Krškem, vrnejo se danes v Ljubljano. Preteklo noč so prenočevali v Litiji in Šmartinem.

(Iz letnega poročila) čveterorazredne deške in obrtnonadaljevalne šole v Kamniku posnamemo, da je na tej šoli z gosp. katehetom (P. Romuald Jereb) vred podučevalo pet učiteljev, kterim je bil vodja g. Valentin Burnik. Učencev je imela ljudska šola Kamniška koncem leta 1887 193 (izmed kterih je 125 za bližnji višji razred sposobnih); ponavljavno šolo je obiskovalo 23 učencev, obrtno nadaljevalno pa 55 dečkov. Na ljudski šoli trajalo je šolsko leto od 18. septembra 1886 do 26. julija 1887; na

obrtnonadaljevalni pa od 3. oktobra 1886 do bin-kostne nedelje 1887. — Ko smo prečitali izkaz obrtne šole, nam je prišla misel: bi li ne bilo ko-ristno, v Kamniku ustanoviti katoliško društvo ro-kodelskih pomočnikov? Ker je bilo možno v Šent-Vidu nad Ljubljano, bi se še ložej dalo izvršiti v Kamniku, Loki, Trziču...

(Zlato mašo) imela sta na sv. Jakoba dan v samostanskem zavodu Rein na Štajarskem preč. gg. prošt Matija Modrinjak iz Ptuja, in župnik Jak. Meško od Sv. Lorenca v Slov. Goricah.

(Toča.) Iz Slatine se nam poroča: Včera (23. t. m.) popoldne imeli smo grozno hudo uro s točo, ki je po vinogradih in po polji silno škodo napravila. Posebno gosta šla je okoli Rogateca, kjer je vse pridelke vzela, mnogo oken razbila, da celó strehe je pokončavala.

(Žalostno sporočilo) smo prejeli, da so namreč trtno uš našli že tudi v Radoviških vinogradih.

(Iz Trsta) se poroča, da je pomorska oblast razpisala natečaj za nove zgradbe v pristanišči z 3.622.760 gold.

(Nadvojvoda Albreht) prišel je 24. t. m. na večer v Malborget na Koroškem, kjer ima Avstrija precej velike trdnjave proti Italiji, ter si jih je hotel „incognito“ ogledati. Vojak, ki je na straži stal, ga ni pustil v trdnjavo. Nadvojvoda, ki je, kakor znano, vrhovni nadzornik vse c. kr. vojske, mu pové, kdo da je, toda vse zastonj, vojak ga ne pusti notri. Za to službeno zvestobo na straži ga je potem nadvojvoda očitno pohvalil, kakor je bil sploh prav po-sebno zadovoljen z obnašanjem ondašnje posadke. Dne 3. avgusta praznoval bo nadvojvoda Albreht svoj 70. rojstni dan.

(Zvest pes.) Nedavno je dokončala 13. top-niška brigada iz Zagreba svoje strelske vaje na Krškem polji in odšla zopet domú v Zagreb. Stotnik Lonek je imel seboj lepega velikega psa, ki je črn in sliši na ime „Teufel“. Ta „Teufel“ je bil Turnskemu grajščaku grofu Auerspergu prav vrlo všeč. Stotnik je to opazil, in ker je bil v gradu vedno dobro postrežen, podari pri odhodu „Teufelna“ grofu. Čez dva dni je pa pes na Turnu ušel in na-ravnost v Zagreb tekel k svojemu prvotnemu go-spodu, kamor je zdrav in vesel prišel.

(Toča) je tudi po Hrvatskem napravila mnogo škode po vinogradih in na polji. V mnogih krajih razkrila je hiše, pobila okna in oklestila drevje. Prebivalci dotičnih krajev so skoraj ob-upani, ker so vinogradi vničeni za dve do tri leta.

Telegrami.

Pariz, 26. julija. Na željo ruskega vele-poslanika barona Mohrenheima odpotuje dr. Potain v Moskvo k bolnemu Kat-kovu.

Simla, 26. julija. „Reuterjevo izvestje“: Na zapadu od Ghuzni stanujoči rod Hazaras, kterega je prosil emir afganski pomoči proti Ghilzais, odklonil je svojo pomoč.

Umrli so:

24. julija. Pavlina Šutz, harfenistinja, 42 let, osepnice.

Tuji.

25. julija.

Pri **Matieu**: Obach, inženir, z Dunaja. — Teodor Fischer, tovarnar, z Dunaja. — E. Hofmann, c. k. krznar, z Dunaja. — Theimer, Horowitz, Schwingenschlögl, Kobler, Zolf in Lamprecht, trgovci, z Dunaja. — Buršik, Brtnitzky in Hanuš, profesorji, z Češkega. — W. Weiss, trgovec, z soprogo, iz Tri-denta. — Hermann Stern, trgovec, iz Gorice.

Pri **Stona**: Jožef Eiebler, trgovec, iz Nemčije. — Bing, Danzer, Singer, Osers, Ortony in Lepoy, trgovci, z Dunaja. — T. Wesits, general-major, iz Belgrada. — A. Petkovits, zasebnik, iz Paračina. — Adolf Weiss, trgovec, z Budimpešte. — S. Kohn, trgovec, z Ogerskega. — Edvard Sauer, trgovec, z Ogerskega. — And. Kolussi, trgovec, z soprogo, iz Siseka. — Edvard Maier, krčmar, z Koroškega. — Samuel Wohl, poto-tovalec, iz Češkega. — Henrik Form, zasebnik, iz Laškega. — Srečko Vaceari, kupčevalec, iz Laškega. — Pavel Poli, nad-zornik brzojava, iz Laškega. — A. Aronsohn, zasebni uradnik, iz Trsta. — Schulmaier, zasebnik, z družino, iz Trsta. — Toschak, uradnik mornarice, z soprogo, iz Pulja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Kummerer in Dittrich, po-tovalec, z Dunaja. — Jožefa Wallner, zasebnica, iz Gradca. — H. pl. Hampl, fotograf, iz Kranja. — Ferd. Sisterl, zaseb-nik, z družino, iz Trsta. — Eliza in Ana Buzella, zasebnici, iz Trsta.

Pri **Avstrijskem caru**: Peter Spindler, tapetnik, z sinom, iz Ptuja. — Janez Gabrielič, zasebnik, iz Gorice. — Jožef Grašič, posestnik, iz Gračišča.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mma	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	733-23	+18.4	sl. svzh.	sk. jasno	0.00	
26. 2. u. pop.	732-39	+26.7	sr. svzh.	jasno		
9. u. zveč.	733-86	+19.2	sl. svzh.	sk. jasno		

Zjutraj nekoliko megle, čez dan jasno in hladen veter. Srednja temperatura 21.4° C., za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

27. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 40 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 60 „
4% avstr. ziata renta, davka prosta	112 „ 50 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 50 „
Akcije avstr.-ogerske banke	883 „ — „
Kreditne akcije	281 „ 60 „
London	125 „ 75 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleonid.	9 „ 96 1/2 „
Ces. cekini	5 „ 93 „
Nemške marke	61 „ 70 „

Tržne cene

dné 27. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	4 06	Surovo maslo, „	— 90
Ječmen, „	2 92	Jajce, jedno „	— 2
Oves, „	2 92	Mleko, liter „	— 8
Ajda, „	4 06	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso, „	4 22	Teleče „	— 50
Koruza, „	5 20	Svinjsko „	— 60
Krompir, „	2 14	Kostrunovo „	— 36
Leča, „	12 —	Pšanece „	— 45
Grah, „	13 —	Golob „	— 16
Fižol, „	11 —	Seno, 100 kgr.	1 69
Maslo, kgr.	1 —	Slama, „	1 60
Mast, „	— 66	Drva trda, 4 □ mtr.	6 40
Špeh svež, „	— 60	„ mehka, „	4 15

Zahvala in prošnja.

Gospod Ghon, državni poslanec, je na shodu, kterega je sklical v Ziljski Bistrici, grajal slovenske poslance, češ, da se neopra-vičeno vtikajo v Koroške zadeve.

Temu nasproti si mi podpisani volilci na Bistrici in Zahomcu štejemo v svojo dolžnost, objaviti sledečo zahvalo:

Veslavni gospodje poslanci iz Kranjskega, Štajarskega in Primorskega, blagovolite spre-jeti našo iskreno, najsrčnejšo zahvalo, ker ste v državnem zboru krepko in možko se potegovali in borili za nas zapuščene Koroške Slovence. Prosimo ponižno, da nas tudi še z naprej ne zapustite, ampak odslej ravno tako možáto zastopate naše postavne in pra-vične tirjatve.

Podpisanih je lastnoročno petnajst veljavnih volilcev v imenu veliko drugih.

V Zahomcu, dné 17. julija 1887.

Málenčev sirup,

koji se z parom zgošćuje in kuha, je popolnoma čist,

ter se izdeluje iz najlepših, duhlečih kranjskih gó-r-skih málene. Ta sok se ne pokvari veliko let in ohrani vedno svojo krepko vonjavo in naravno barvo, ako se ga hrani v steklenicah, ležečih na hladnem. Prodaja se v stekl. po 1 kilogr. 80 kr. — 10 stekl. 7-50 gl. Manjša steklenica veljá 40 kr. Naróčuje se v lekarni Piccoli-jevi na Dunajski cesti v Ljubljani, in se z obratno pošto točno in vestno razpošlja proti povzetji ali predplačilu zneska. (4)

Poštné zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomestu vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovcu preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 5. uri 25 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.